

[Wilhjelm]

Forbrugerrådet oven i købet nærmest skal gøres til murbrækker for, at man helt fjerner fortrydelsesretten, fordi man kan citere Forbrugerrådet for korrekt at sige, at fortrydelsesretten ikke har den store effektivitet, når den ikke er ufravigelig. Man bruger min-sandten det citat som begrundelse for at droppe den fuldstændig.

Det femte af vores ændringsforslag går ud på, at man – som det i andre sammenhænge allerede er fastslået – hvis man overtræder oplysningspligten, ikke skal præmieres oven i købet. Ministerens forslag går jo ud på, at så skal man alligevel have en effektiv rente, der svarer til diskontoen plus 2 pct.

Det sjette af vores ændringsforslag går ud på, at der skal hjemles bødesanktion, hvis man øver selvtægt, f. eks. ved hjemtagelsesforretninger vedrørende varer, der er solgt på kredit. Det er anbefalet af rigsadvokaten i et af høringsvarene, men det vil man altså heller ikke være med til at tale om. Der er flere af de andre ændringsforslag, vi her har stillet, der simpelt hen er flertalsforslag fra kreditkøbsudvalgets betænkning, og som man også sådan affærdiger som et eller andet lige-gyldigt VS-overbud.

Det syvende forslag er netop sådan et, der er anbefalet i kreditkøbsudvalgets betænkning, og som går ud på, at hvis man groft overtræder god forretningsskik og igen og igen overtræder de her regler om oplysningspligt osv., så skal forbrugerombudsmanden kunne tage initiativ til at frakende den på-gældende retten til at sælge på kredit. Det er en regel, der er helt parallel med kriterierne i afbetalingslovens § 18, og som sagt et for-slag, der direkte er stillet af kreditkøbsud-valget. Det afviser man også uden så meget som at gide diskutere det.

Jeg synes, at det, der nu er tilbage, er ingenting. Jeg har meget svært ved at få øje på, hvad der er tilbage af dette lovforslag, efter at den helt afgørende ting, nemlig oplysning om den effektive rente som et beskedent værn mod de ågerrenter, der får lov at flo-re, ikke i almindelighed, men fra nogle, hvis jeg må bruge udtrykket stadig væk, nemlig bisserne inden for de forretningsdrivende, er opgivet. Det var det vigtigste i forslaget set fra et forbrugersynspunkt. Det næstvigtigste, men ikke tilfredsstillende, var fortrydelsesretten, som man altså nu helt opgiver i stedet for at gøre effektiv på den måde, Forbruger-

rådet har påvist at den måtte ændres for at blive effektiv.

Hvis det her kommer til at se ud ved tredje behandling, som det tyder på efter ordførertalerne, hvor et flertal vil stemme ministe-rens ændringsforslag igennem og afvise 'S' ændringsforslag, så er det, der står tilbage, så usselt, at vi ikke vil tage medansvar for det. Det indeholder ingenting reelt af forbrugerbeskyttelse ved kreditkøb, hverken sammenlignet med, hvordan lovforslaget oprindelig så ud, eller i forhold til en eller anden absolut målestok. Jeg vil dog samtidig bebude, at vi vil gøre et forsøg ved tredje behandling på en anden måde, som ikke bliver underkendt i dag, at komme ågerrenterne ved kredithandelen til livs. Vi vil forsøge at se, om der er holdbarhed i det, nogle sagde ved første behandling, at man kunne jo gøre det på en anden måde. Man kunne simpelt hen generelt og uden oplysningspligt og alle de dér vidtløftige beregninger osv., som de radikale har hængt deres modstandere op på, gøre det generelt med en bestemmelse om, at man aldrig ved kreditkøb må beregne sig en effektiv rente, der er højere end kassekreditrenten plus 2 pct.

Vi vil gøre det forsøg, for hvis det parti, der ved første behandling tilsluttede sig, ja faktisk selv fremlagde en sådan idé, står ved den holdning og vi støtter den, så er det altså op til regeringen og socialdemokratiet, om man vil have en indsats mod ågerrenter. Det bliver på en noget krassere måde, end det var tænkt her, men det bliver på en måde, hvor man kan undgå de radikale, som åbenbart har valgt side til fordel for ågerrenter og til fordel for de værste forretningsdrivende og til ugunst for forbrugerne. Så har vi ikke behov for de radkales stemmer i denne sag, så kan vi foretage et forholdsvis effektivt indgreb imod ågerrenterne i kredithandelen uden at skulle bruge de 9 stemmer.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Den sidste ordfører udtrykte den følelse, at det måtte være forbundet med bitterhed for os at være kommet med disse to ændringsforslag. Det er en følelse, som jo ikke er så usædvanlig i et folketing, i et parlament, at man ikke kan få alt det igennem, man gerne ville. Det er en følelse, der opvejes af en følelse, der til gengæld er positiv,